

Catalunya Sí

[Traducció al català.]

PROPOSICIÓ NO DE LLEI sobre la restitució dels drets històrics i la llibertat de Catalunya, i la derogació dels Decrets de Nova Planta de València, Mallorca i Catalunya.

Exposició de motius

El Principat de Catalunya disposava de plena subjectivitat jurídica internacional i exercia plenament la seva sobirania fins al setembre de l'any 1714 i la posterior publicació del Decret de Nova Planta el 9 d'octubre de 1715. La mateixa condició l'ostentaven i en gaudien els regnes de València i Mallorca fins a la publicació dels corresponents Decrets de Nova Planta.

La sobirania de Catalunya i les institucions que la representaven, van ser il·legalment suprimides per part del rei Felip V de Castella, incomplint l'ordenament constitucional vigent, el qual establí que aquest no es podia contradir per decrets o sentències reals tal com es contempla en els següents fragments legals:

«...Statuim i ordenem que les Constitucions de Cathalunya, Capitols, y Actes de Corts no pugan esser revocades, alterades, ni suspeses, sino en Corts Generals i si lo contrari sia fet no tinga ninguna força ni valor.»

(lib. 1. tit.17. const.19. pag. 52)

«Poch valdría fer Lleis i Constitucions si no havien d'ésser, per lots los ciutadans i en especial pel rei i llurs oficials, extrictament observades i rigurosament complídes, perxó, confirmant els Usatges de Barcelona, volèm i manèm que sian observades al peu de la lletra, per lo que no es válida cap contravenció als usos, pràctiques, costums ó constitucions de Catalunya, ancar que fós dictada pel rei ó llurs oficials.»

(Corts de Montsó, anys 1289 i de Barcelona, 1481)

«Com que les Constitucions i demás Lleis perque's regeix la terra catalana, son elaborades única i solament per les Corts de Catalunya, sols aquestes tenen poder i forsa per derogar ó esmenar les dites ordenances de modo qué les ordres contraries als Usos, Privilegis generals ó especials, Capitols de Corts, Constitucions, no deuen obehirse ni acatarse ancar que fossin ó haguessin sigut dictades pel Rei ó el primogenit seu.»

(Corts de Barcelona, any 1422)

«A Catalunya no's cursen ni resolen causes ó sentencies de tribunals forasters.»

(Corts de Barcelona, any 1283)

En l'actualitat, no ha de passar desapercebut que, situats als inicis del segle XXI, Espanya forma part de les més altes instàncies i organismes internacionals com són les Nacions Unides, la Unió Europea, l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord i el Fons Monetari Internacional entre d'altres.

Així mateix, ha subscrit desenes de tractats i convencions internacionals ratificats per aquesta Cambra i recolzat diferents resolucions de les Nacions Unides en defensa dels més elementals drets humans i dels pobles, entre els quals el dret a l'autodeterminació.

En definitiva, podem convenir que l'actuació internacional pretén representar a un país modern i just que de forma indubtable configura en el seu si l'ordre mundial civilitzat que propugna i pretén l'equilibri econòmic, social i la pau mundial.

Per la seva banda, al llarg de tres segles, el poble català ha manifestat en infinitat d'ocasions, sempre pacíficament i legal la voluntat d'exercir amb llibertat el seu futur com a poble, en pau, democràcia i solidaritat. Bon exemple i resum d'això són les resolucions 98/III i 631/VIII emanades i aprovades pel Parlament de Catalunya en representació del poble català.

Espanya, atenent al que s'ha exposat, així com interpretant la voluntat i la realitat del marc del dret internacional actual, assumit per les Corts espanyoles en tant que representants de la ciutadania espanyola, ha de girar full i tancar el capítol històric i jurídic que va suposar la il·legítima i il·legal imposició unilateral d'un nou ordenament legal a Catalunya mitjançant el Decret de Nova Planta.

El Decret de Nova Planta al Principat de Catalunya, València i Mallorca va ser imposat per dret de conquesta, incomplint l'ordenament legal i el dret internacional vigent als segles XVII-XVIII (incompliment del Tractat internacional de pau d'Utrecht de 1713, la contravenció de les condicions successòries imposades per Carles II en disposicions testamentàries, així com l'abjuració del rei Borbó a les Constitucions Catalanes i el menyspreu a les institucions).

En aquest sentit, les Corts espanyoles es proposen reparar les conseqüències que van suposar per al poble català l'ocupació militar, administrativa i cultural de Catalunya, així com el seu bloqueig econòmic continu, que avui configuren unes actuacions, considerades jurídicament i voluntària per Espanya, del tot il·legals. El mateix vici de nul·litat de ple dret que té el Decret de Nova Planta instaurat sobre Catalunya, és aplicable als decrets de Nova Planta expressament dictats per als regnes de Mallorca i de València.

Conseqüentment, el Parlament espanyol ha de restituir els drets i llibertats catalanes i reconèixer al poble de Catalunya la sobirania nacional de Catalunya, la qual podrà exercir directament o mitjançant els seus representants.

Per tot això es presenta la següent.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Congrés dels Diputats reconeix que Catalunya va ser independent fins al 1714, moment en què va perdre la seva sobirania a causa d'una invasió il·legítima per part de les tropes castellanques i franceses i insta el Govern espanyol a:

1. Derogar els decrets de Nova Planta de València, Mallorca i Catalunya per contravenir la legalitat vigent quan van ser promulgats.
2. Reconèixer el poble de Catalunya com a dipositari de la seva sobirania nacional.
3. Restituir la llibertat de Catalunya i tots els seus drets històrics.
- 4 - Crear una Comissió bilateral Estat-Generalitat de Catalunya amb la finalitat d'iniciar tots els tràmits legals necessaris per a la restitució i compensació de les conseqüències polítiques, territorials, jurídiques i econòmiques derivades de la imposició del Decret de Nova Planta.